

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/338/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912209982
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5912209982.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v právnej veci navrhovateľa: Ing. N. R., nar. XX.X.XXXX, bytom B., J. XXXX/X, právne zastúpený JUDr. Miriam Jančiovou, advokátkou so sídlom B., Z. XX, proti odporcovi: I. N., nar. XX.X.XXXX, bytom V. C., I. XXX/XX, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou P. N., nar. XX.X.XXXX, bytom V. C., I. XXX/XX, o zaplatenie 550,20 eur s príslušenstvom, na základe odvolania odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5C/18/2013-247 zo dňa 10. februára 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu ponecháva nedotknutý vo výroku o čiastočnom zastavení konania.

Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti potvrdzuje.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi titulom náhrady trov odvolacieho konania, predstavujúcich trovy právneho zastúpenia, sumu 36,61 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 393 eur do 3 dní od právoplatnosti výroku rozsudku, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 393 eur od 18.12.2012 až do zaplatenia. Konštatoval, že boli preukázané základné predpoklady pre vznik zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú navrhovateľovi. Z vyjadrenia navrhovateľa ako poškodeného, ako aj z výpovedi svedkov v trestnom konaní totiž vyplýva, že odporca porušil právnu povinnosť v dôsledku protiprávneho úkonu, ktorého sa dopustil tým, že navrhovateľa udrela rukou do ľavej zadnej časti hlavy. V dôsledku opísaného konania navrhovateľ spadol na zem, utrpel pohmoždenie mäkkých častí ľavého ucha, ľavej časti krku a povrchovú ranu na ľavej strane krku pod uchom veľkosti 1,5 cm. Obranu odporcu, že k pádu navrhovateľa zo stoličky na zem došlo nešťastnou náhodou v dôsledku pošmyknutia sa odporcu, pri ktorom nechtiac udrel lakťom pravej ruky navrhovateľa do oblasti krku, vyhodnotil prvostupňový súd ako účelovú. V danej spojitosti poukázal na výsledky vykonaného znaleckého dokazovania, v zmysle ktorých navrhovateľ utrpel poranenie práve v dôsledku opísaného fyzického útoku. Podľa záverov znaleckého posudku bola intenzita útoku s prenosom energie rukou útočníka na oblasť hlavy a krku poškodeného značná vzhľadom na spôsobený následný pád poškodeného zo stoličky. Charakteristika poranenia pritom zodpovedá mechanizmu priameho úderu s veľkou dopadovou energiou na miesto zásahu tela poškodeného. Podľa znalca je preto vylúčené, aby k poraneniu poškodeného/navrhovateľa došlo spôsobom popísaným odporcom.

Pokiaľ ide o vzniknutú škodu, z predloženej fotodokumentácie vyhotovenej dňa 20.2.2012 znalec vyhodnotil, že poškodenie kožného krytu je makroskopicky zjavné, na fotografii sú evidentné edematózne a farebné zmeny na častiach ušnice a oblasti krku za ušným lalôčikom smerom ku kľúčnej kosti svedčia pre jej pomliaždenie. Fotodokumentácia preukázala kontúzne pouřazové zmeny na ušnici

a krku, ako aj povrchové poranenie kože na krku. Na fotografii sú viditeľné zmeny s iniciálnym farebnými zmenami svedčiacimi pre poúrazový edém tkaniva a poúrazový hematóm, tieto poúrazové zmeny tkaniva svedčia o značnej mechanickej energii pôsobiacej na zasiahnuté miesto. Bolesťné znalec určil v rozsahu 25 bodov, a to 15 bodov podľa položky I.57 (pohmoždenie mäkkých častí ľavého ucha) a 10 bodov podľa položky I.67 (pohmoždenie mäkkých častí ľavej strany krku a povrchová rana na ľavej strane krku pod uchom veľkosti 1,5 cm).

Ako nepochybný súd I. stupňa vyhodnotil existenciu príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou, t.j. že poranenie navrhovateľa vzniklo výlučne v dôsledku protiprávneho konania odporcu.

Nadväzne, podľa Opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 20/2012 predstavuje výška náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2012 za jeden bod sumu 15,72 eur, okresný súd preto priznal bolesťné v celkovej sume 393,00 eur (25 bodov x 15,72 eur). Vo zvyšnej časti konanie zastavil na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom.

Napokon prvostupňový súd priznal navrhovateľovi i príslušenstvo uplatnenej pohľadávky v podobe úroku z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 393 eur od 18.12.2012, t.j. odo dňa podania návrhu na súd.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že procesne úspešnému navrhovateľovi priznal právo na náhradu trov konania v celkovej sume 195,70 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie odporca a žiadal zrušenie napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu. Namietal, že lekársky posudok bol spracovaný v rozpore so zákonom 437/2004 Z.z., nakoľko predmetný zákon vyžaduje, aby posudok vypracoval posudzujúci lekár, t.j. lekár, ktorý ošetroval, resp. liečil poškodeného v súvislosti s posudzovaným poškodením. MUDr. Letko však vo svojej výpovedi uviedol, že navrhovateľa nikdy neošetroval, dokonca ho ani nevidel, preto, podľa navrhovateľa nemôže byť posudzujúcim lekárom. Okrem toho, posudok vypracoval 10 mesiacov po úraze podľa jednej fotky, ktorá však nie je dôveryhodným dôkazom, nakoľko nie je isté kedy bola robená, príp. či nie je počítačovo upravovaná.

Odvolateľ zdôraznil, že nikdy nebol právoplatne uznaný vinným z predmetného skutku. Okresnému súdu v danej spojitosti vytýkal, že neprihliadal na výpoveď svedka J., obsiahnutú v priestupkovom spise Obvodného úradu Rbk sp. zn. P 84/2013, kde menovaný svedok uviedol, že navrhovateľ bol v pondelok po incidente za ním a ukázal mu škrabanec na krku, pričom svedok nevidel okrem škrabanca na krku žiadne pohmoždenie, ani žiadne modriny na krku auchu navrhovateľa. Aj v policajnej správe sa uvádza len drobná tržná rana na krku - žiadne modriny a pohmoždeniny.

Záverom navrhovateľ spochybnil priznaný úrok z omeškania s argumentáciou, že prvotná suma, ktorú požadoval navrhovateľ bola 550 eur. Pokiaľ by ju bol zaplatil, bol by ukrátený o 157,20 eur, nakoľko súdom priznaná suma predstavuje 393 eur.

V písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľ žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Stotožnil sa so záverom súdu o splnení jednotlivých podmienok vzniku zodpovednostného vzťahu. Zdôraznil, že ustanovenia zákona o náhrade škody nepodmieňujú vznik tohto nároku existenciou lekárskeho záznamu, najmä ak vznik zranenia je dostatočne preukázaný. Nárok navrhovateľa bol preukázaný hodnovernými svedeckými výpoveďami, ako aj znaleckým dokazovaním, keď MUDr. Mištuna potvrdil, že charakteristika poranenia navrhovateľa zodpovedá mechanizmu priameho úderu s veľkou dopadovou energiou na mieste zásahu, pričom fotodokumentácia je dostatočne hodnoverným podkladom na vypracovanie bodového hodnotenia.

Odvolanie označil za účelové, motivované záujmom odporcu neniesť zodpovednosť za svoje protiprávne konanie, keď všetky argumenty odporcu len vyjadrujú jeho nespokojnosť a osobnú averziu voči navrhovateľovi.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal k tomu oprávnený účastník konania (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 212 ods. 1,2 písm. b/ O.s.p. (z tohto titulu nedotknutými ponechal odvolaním nenapadnutý výrok o čiastočnom zastavení konania) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 214 ods. 2 a § 211 ods. 2 O.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Súd je v občianskom súdnom konaní viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal. A contrario nie je (bez ďalšieho) viazaný iným rozhodnutím (uvedených orgánov), vrátane (ako

je tomu v súdnej veci) zastavenia konania vo veci priestupku z dôvodu nemožnosti prejednať priestupok (pre uplynutie zákonnej lehoty). Argumentácia odvolateľa, že nikdy nebol za posudzovaný skutok uznávaný vinným, je preto z hľadiska možnosti súdu prejudiciálne posúdiť otázky vzniku zodpovednosti odporcu za škodu, bezpredmetná.

Neopodstatnenou je tiež námietka nedostatočne akcentovaného obsahu výsluchu svedka J.. Obsah jeho svedeckej výpovede sám osebe nie je spôsobilý vyvrátiť prvostupňovým súdom ustálený skutkový stav/záver, založený na obsahovej zhode reťazca ostaných výsledkov dokazovania v podobe svedeckých výpovedí a znaleckého dokazovania. Súčasne možno vysloviť dôvodnú pochybnosť o spôsobilosti/kvalifikácii označeného svedka posúdiť (odbornú) otázku existencie pohmoždeniny. Samotná splnomocnená zástupkyňa odporcu na pojednávaní dňa 17.6.2014 uviedla, že pohmoždenie vzniká až po 3-4 dňoch, pričom dotknutý svedok mal odporcu stretnúť „v pondelok po incidente“.

Vo vzťahu k lekárskeму posudku MUDr. Letka možno skutočne považovať za neštandardné, pokiaľ poškodený osobne nevyhľadá lekársku starostlivosť. V takomto prípade - ak poškodený vyhodnotí, že odborná liečba nie je potrebná - následne nie je (ako správne uvádza odvolateľ) posudzujúci lekár (lekár spracúvajúci posudok) lekárom, ktorý naposledy liečil poškodeného v súvislosti s poškodením na zdraví (§ 2 ods. 3 písm. d/, § 7 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z.). Zároveň však uvedené - v kontexte s ustálenými skutkovými zisteniami - neznamena, že k ujme spôsobenej poškodením na zdraví nedošlo. Zhrnúc relevantný záver odvolacieho súdu, absencia ošetrojúceho lekára bez ďalšieho neznamena nemožnosť uplatniť nárok na bolestné. Predmetná interpretácia právnej normy - krajský súd tu poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 341/07 z 1. júla 2008, v zmysle záverov ktorého sa súd môže, dokonca musí od doslovného znenia právneho textu odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov - vychádza zo zohľadnenia funkcií a významu inštitútu občianskoprávnej zodpovednosti za škodu ako jedného z pilierov súkromného práva. Povahe úpravy občianskoprávných vzťahov (§ 1 ods. 1 OZ) teda zodpovedá taký výklad dotknutej normy (v protiklade s neprípustne formalistickým prístupom), ktorý smeruje k zabezpečeniu predvídanej sankčnej zložky právnej normy spravodlivo postihujúcej toho, kto porušil primárnu právnu povinnosť. Ako určujúce krajský súd v opísaných súvislostiach vyhodnotil/považoval i stanovisko súdneho znalca (zhodné s MUDr. Letkom), v zmysle ktorého predložená fotodokumentácia na vyslovenie znaleckého záveru o stanovení rozsahu poškodenia zdravia postačuje.

Možno dodať, že odporca svoju hypotetickú úvahu o počítačovej úprave fotky/fotiek nepreukázal, ani nenavrhol dokazovanie na jej preukázanie. Rovnako nepreukázal, že fotodokumentácia nebola vyhotovená bezprostredne po skutku. Následne je okolnosť podania lekárskeho posudku s určitým časovým odstupom (od zásahu do zdravia) právne irelevantná.

Na základe konštatovaného odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok v preskúmvanej meritórnej časti ako vecne správny.

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku týkajúcu sa priznaného úroku z omeškania, okolnosť, že navrhovateľ nesprávne (v porovnaní so súdom priznanou sumou) vyčíslil žalovanú sumu, nemá žiadny vplyv na skutočnosť, kedy sa odporca s plnením peňažného dlhu dostal do omeškania (§ 517 ods. 2 OZ). Dôsledkom nesprávneho vyčíslenia dlhu veriteľom je len tá skutočnosť, že vo vzťahu k nenáležite vyčíslenej sume sa dlžník nedostáva do omeškania. Inými slovami, z objektívnej povahy omeškania vyplýva, že nesprávne vyčíslenie dlžnej sumy veriteľom neznamena zánik/neexistenciu omeškania ohľadne reálne dlžnej sumy. Za okolnosti, že by dlžník/odporca plnil vo väčšom rozsahu (než veriteľovi/navrhovateľovi náleží), vzniklo by totiž na strane navrhovateľa bezdôvodné obohatenie, ktoré je povinný vydať (§ 451 a nasl. OZ). Akceptovaním logiky odvolateľa by sa fakticky dlžník - v prípadoch, kedy sa veriteľ domáha i čiastočne nedôvodného nároku - nemohol dostať do omeškania až do (právoplatného) rozhodnutia súdu, čo je v rozpore s dotknutou úpravou § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 563 OZ.

Nadväzne platí, že v súdnej veci ide z hľadiska charakteru posudzovaného nároku (náhrada škody) o prípad (§ 563 OZ), kedy čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom, ani určený v rozhodnutí, dlžník je preto povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie požiadal veriteľ. Za kvalifikované požiadanie je pritom možno považovať navrhovateľom preukázané (č.l. 21) doručenie predžalobnej výzvy odporcovi dňa 17.12.2012. Nadväzne relevantnej právnej úprave (§ 517 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho

zákonníka) zodpovedá priznanie úroku z omeškania (od 18.12.2012), tak ako to uskutočnil prvostupňový súd.

Odvolačí súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním bezprostredne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý, výrok o trovách prvostupňového konania. Výpočet tarifnej hodnoty náležite zohľadňuje zásadu úspechu v spore v spojení s úpravou § 142 ods. 3 O.s.p., t.j. že výsledok rozhodnutia bol závislý od znaleckého posudku.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že uložil odporcovi povinnosť zaplatiť titulom ich náhrady navrhovateľovi sumu 36,61 eur. V odvolacom konaní bol totiž navrhovateľ úspešný (odvolaniu protistrany nebolo - vôbec - vyhovené), a preto podľa § 142 ods. 3 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. má právo na náhradu účelne vynaložených trov. Tieto predstavujú odmenu za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k meritórnemu odvolaniu v sume 28,22 eur (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.) + režijný paušál v sume 8,39 eur (§ 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.). V súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. je platobným miestom plnenia účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e**